

og stemmer ændringsforslagene ned, og vi stemmer søreme også ja den 28. september 2000.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

En del af fru Mimi Jakobsens indlæg gik ud på at forsøge på at overbevise os om, at debatten i EU ikke handler om mere union. Jeg troede egentlig, at CD gik ind for mere union, men det kan jeg forstå at CD så måske ikke gør længere.

Men jeg vil gerne spørge fru Mimi Jakobsen: Når Tysklands udenrigsminister ønsker en forbundsstat med en præsident, er det så udtryk for mere union? Efter min opfattelse er det mere union.

Når den franske regering ønsker, at den såkaldte eurogruppe skal udvikle sig til en økonomisk regering for hele EU, er det så mere union? Efter min opfattelse er det mere union.

Når man laver et charter, som senere hen bliver en ny grundlov for unionen, er det så mere union? Ja, naturligvis.

Når man til december vedtager en militær union med et udrykningskorps, er det så udtryk for mere union? Ja, efter min opfattelse er det mere union.

Når man til december vedtager en Nicetraktat med flertalsafgørelser og fjernelse af vetoretten på nye områder, er det så mere union? Ja, efter min opfattelse er det mere union.

Men kunne vi få at vide, hvad det er, fru Mimi Jakobsen mener, når hun hævder, at der ikke er tale om mere union?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil da gerne spørge, hvor fru Mimi Jakobsen har den store indsigt fra, som gør, at hun kan sige, at i løbet af nogle år har man priser i Danmark i euro, hvad enten vi holder fast i kronen eller vi afskaffer den. Altså vi har jo eksempler andre steder i verden, hvor der er store lande og store valutaområder, unioner, og så ligger der små lande ved siden af.

Canada er et eksempel. Det er et lille land, ikke i udstrækning, men i befolkning og økonomi, i forhold til den store amerikanske union. Canada har sine egne dollar. Canada har sine egne priser i Canada-dollar. Og en gang imellem blusser diskussionen op, om man skal gå over til US-dollar, og det finder man ud af man ikke skal, for der er nogle fordele, som gør, at

det er godt at have sin egen dollar, og det har Canada så.

Så hvor fru Mimi Jakobsen har fra, at vi og andre små lande bare går over til euroen, hvis den ikke bryder sammen forinden, kunne være interessant at vide. Det er vist ikke fra virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Det, jeg prøvede at beskrive i min tale, var jo, at der på nogle områder efter CD's opfattelse vil være behov for et stærkere og mere forpligtende samarbejde.

Og jeg sagde, at jeg godt kan nævne eksempler. Det ligger vel i alt det, som tilhængere normalt siger. Det behøver jeg ikke at remse op. Men jeg siger udtrykkeligt, at det kan være vanskeligt at sige, om det så er en endelig liste, for der kan dukke nye problemer op. Det har vi jo set de sidste 10-15 år. Men under nogle af de temaer, vi har – flygtninge, miljø osv. – mener jeg godt, der kan være meget, der taler for et mere forpligtende samarbejde.

Jeg siger så til gengæld, at der med den forskellighed og den blomstrende mangfoldighed, der er i Europa, vil være al mulig grund til, at man – som jeg ser en tendens til i det Lissabonmøde, som vores statsminister deltog i – tager nogle diskussioner om, hvad det er for problemer, vi har, uanset at man ikke siger: Og så gør du sådan, du gør sådan, du gør sådan, eller vi laver et direktiv. Nej, vi sætter nogle mål, rådgiver hinanden, konsulterer hinanden, henter noget inspiration, og så arbejder vi os hver især hen mod de mål. Om vi synger os derhen, eller vi danser os derhen, eller vi lovgiver os derhen, eller om det ordnes på arbejdsmarkedet, det burde i princippet være ligegyldigt. Det er min vision for et Europa med mange deltagere og mange lande og den genforening, jeg taler om.

Og så må jeg sige, at om den tyske udenrigsminister udtrykker sig på den ene eller den anden måde, det er altså ikke det, danskerne skal stemme om den 28. september. Danskerne skal vel forholde sig til, hvad danske politikere siger, hvad vi mener med det, og så er det vel det. Så tror de på dem, de tror på af folk herhjemme, men det er vel hverken den franske præsident eller den tyske udenrigsminister, der skal føre valgkamp i Danmark. Det tror jeg de skal overlade til os andre. Det plejer at være ret klogt.